

KOMMUNISTISK POLITIK

F
r
e
d
s
v
a
g
t
dag 100

Demo mod dansk krigsdeltagelse

International fredskonference

FredswEEKEND

København 26.-27. januar

Nr. 3
6. årg.
2002
2. februar -
5. februar

TEMA: FREDENS PERSPEKTIVER

Så stygt som ventet s. 2 ● Karzai i washington s. 3 ● Finanslov 2002 s. 4 ●
Nødvendigt med folkelig modstand s. 6 ● Faglig modstand mod regeringen s. 7 ●
OK presset på plads s. 8 ● Udlændinge: Arbejdsmarkedets bundhold s. 10 ●
International fredskonference s. 12 ● Krigens perspektiver - og fredens s. 14 ●
Fra euro til euroimperialisme s. 16 ● USA: Tilbage til middelalderen s. 18 ●
Æggeterror og skøre skaller s. 19 ● USAs terrorkrig til filippinerne s. 20 ●
Debat s. 22 ● Finanslov med massefyrringer s. 24

Støttepris 12 kr.

TILLÆG: FREMAD!

Modstanden uden for folketinget tager form

Af Klaus Riis

Det er lige som med den 11. september. Nogle kan simpelthen ikke fatte hvad der sker. Hvad sker der med Fogh-regeringen? Nogle vil ikke fatte det; nogle vil helst blive i de gamle rutiner af samarbejde og kompromis. Som en træg kolos går toppen af fagbevægelsen hen og afslutter offentlige overenskomster på Thor Petersens betingelser et par dage før han fremlægger finanslovsforslaget – med en massakre på offentligt ansatte, oven i købet i de mere liberale grene af det offentlige, som indhold.

Socialdemokratiet under Nyrup stirrer stadig vantro og stadig mere frustrerede efter ministerposterne. De har prøvet at berolige folk med deres egen styrke: bare vent, de skal nok komme til forhandlingsbordet, vi skal nok få indflydelse. Socialdemokrati og socialdemokratisk fagbevægelse.

Det vil de ikke få – andet end med klasseforrædernes sorte aftryk på en i

bund og grund asocial politik.

I stedet har det spiret frem med protester alle steder fra, i den folkelige jordbund, der hvor nogle t ser græs og erantis titte frem. Hundredvis af protester, større og mindre, og foreløbig spredte – til gengæld umiskendelige nok. De unge forrest – for dels rammes de unge hårdt af Fogh og Co. Med brutale besparelser på uddannelserne på finansloven, dels er de nu engang de første til at komme op af starthullerne.

Der har været protester mod fjernelsen af Den fri Ungdomsuddannelse, af støtte til daghøjskoler. Skoleelever har protesteret mod de nedslidte københavnske skoler med en ugelang strejke og demonstrationer. Samtlige elev- og studenterorganisationer i Danmark bebuder en fælles protest.

Fredsbevægelsen har markeret sig kraftigt – også mod dansk oprustning og krigsdeltagelse, der rammer hårdt

og skævt på finanslov og i livet.

Mange initiativer er taget i protest mod den udtalte fremmedfjendskhed hos regeringen, der er demonstreret mod fjernelsen af modersmålsundervisning, mod forlængelsen af opholdet i Danmark før statsborgerskab o.s.v.

Mod nedlæggelsen af humanitære organisationer, nedskæringer af ulandshjælp, overgreb på miljøet. O.s.v. O.s.v.

En bevægelse er ved at tage form, i det stille støttet af fagbevægelsen, en lang række NGO'er, tilknyttet Socialdemokratiet, SF og De radikale. Når de sidstnævnte tvinges i opposition og mod deres vilje ud på gaderne, er det altid for at lukke nok damp ud til at forhandlinger kan genoptages – hverken mere eller mindre.

Det er alt sammen som det skal være. Begyndelsen ser god ud.

Gebyrer og gæld: en guldgrube for bankerne

Bankernes gebyrer stiger eksplosivt. På blot et år med hele 22 pct, med næsten en fjerdedel, viser de seneste tal fra Danmarks Statistik. Det er blevet væsentligt dyrere at have en lønkonto i bankerne og at hæve penge i automater, betale med dankort og veksle penge mv.

De danske banker har været ekstraordinært gode til at styrke profitmulighederne på bekostning af den almindelige befolkning. Det dokumenteres af den seneste opgørelse over bankernes gebyrer. At folk i dag er nødt til at have en lønkonto samt har mange betalingsordninger, som klares via banken, har hævekort, Dankort m.m. udnyttes af bankerne til at sikre sig ekstra indtjening/profit.

Det mener økonom i Forbrugerrådet Kaare Elmtoft. Han finder det skræmmende, at gebyrerne på et år kan stige så voldsomt, som det har været tilfæl-

det, uden nogen opdager det. Ifølge Kaare Elmtoft har bankerne været meget aggressive indenfor de seneste år, både med hensyn at sætte eksisterende gebyrer i vejret og med hensyn til at opfinde nye.

Gebyrerne ser, efter Forbrugerrådets mening, ud til at være en kilde til ren indtjening og ikke kun til at dække administrative udgifter.

Når gebyrerne først er blevet indført, så manipulerer bankerne med dem og kører dem op og ned som en ren pengemaskine, og det var ikke den oprindelige mening med (begrundelse for) gebyrerne. Det er de færreste bankkunder er i dag i stand til over-skue, hvor meget det reelt koster at have en konto i en bank.

Samtidig går flere og flere til bankerne eller realkreditinstitutter for at låne. Danskernes private gæld vokser eksplosivt.

Hver eneste voksne person i Danmark i alderen mellem 20 og 65 har i dag (gennemsnitligt, selvfølgelig) en gæld på 342.000 kr.

Det er 110.000 kr. mere end i 1995.

Det viser en beregning, foretaget af bankanalytiker Bjarne Jensen fra BJ Consult, på baggrund af tal fra Danmarks Nationalbank, skriver Erhvervsbladet.

Gennem de sidste seks år er danskernes samlede private gæld vokset med 308 mia. kr. Det svarer til en stigning på 57 pct. .

Den samlede gæld er siden 1995 øget med 677 mia. kr., og heraf tegner husholdningerne sig for 60 pct. af udvidelsen.

Danskernes private gæld var ved udgangen af november sidste år nået op på 1.129 mia. kr.

Regeringen gør udlændinge til arbejdsmarkedets bundhold

I udspillet til en ny udlændingepolitik foreslår regeringen stærkt forringede økonomiske vilkår for flygtninge og familiesammenførte, der får opholdstilladelse. Det møder stærk kritik fra mange politiske, faglige og humanitære organisationer oven en bred kam.

Det er både diskriminerende og umenneskeligt og lægger op til at gøre udlændingene til et særligt lavtlønsbundhold på arbejdsmarkedet.

Dansk Flygtningehjælp siger således, at det kan føre til et stærkt opdelt samfund, med 'et regulært B-hold bestående af udlændinge'. Samtidig viser evalueringer af den tidligere regerings forsøg på at højne beskæftigelsen ved at skære i de økonomiske ydelser at være uden nævneværdig effekt.

- *Det er beskæmmende, at man i Danmark vil vedtage, at en bestemt gruppe mennesker skal have ringere livsvilkår og dårligere muligheder end andre. Vi håber at regeringen vil gøre noget reelt for at få flygtninge og indvandrere integreret på arbejdsmarkedet. Der er brug for at arbejdsgivere, fagforeninger og kommuner for alvor åbner arbejdsmarkedet for den udenlandske arbejdskraft, der er i landet,* siger generalsekretær i Dansk Flygt-

ningehjælp Andreas Kamm.

Samtidig beklager Andreas Kamm dybt, at Dansk Flygtningehjælp ifølge regeringens udspil ikke længere skal udpege et medlem til af Flygtningesnævnet.

- *Vi er alvorligt bange for, at asylsagerne vil blive afgjort på et dårligere grundlag end i dag, fordi Dansk Flygtningehjælp bidrager til sagsbehandlingen med en række oplysninger, som ikke kommer frem gennem andre kanaler - oplysninger, der fremkommer fordi vi har netværk og kontakter i de flygtningeproducerende lande og som uden vores deltagelse ikke ville blive inddraget i sagerne. Disse sager handler ofte om liv eller død for den enkelte flygtning, det drejer sig,* siger Andreas Kamm.

Også forskere pointerer at regeringsforslaget vil skabe en ny underklasse i bunden af arbejdsmarkedet. Til Berlingske Tidende siger Morten Ejrnæs, lektor på Ålborg Universitet i teori om sociale problemer:

- *Vi får en ny gruppe mennesker, som vil skille sig kraftigt ud fra den almindelige befolkning, fordi de bl.a. ikke har penge til at tage på besøg, deltage i sportslivet eller noget, som*

kræver penge til udstyr eller transport, siger Morten Ejrnæs.

Børnene er mest udsat, siger han. En flygtningefamilie med mor, far og to børn vil få 2.370 kroner mindre til rådighed om måneden efter skat og udgifter til bolig og børnepasning. Og dermed 2.370 færre kroner end en tilsvarende dansk familie.

- *Forældrene vil ikke kunne klæde deres børn på ligesom de andre børn, og dermed vil børnene blive klart stigmatiseret og få endnu sværere ved at blive integreret,* siger Ejrnæs.

Ydelsen til udlændinge i de første syv år i Danmark vil falde med mellem 30 og 50 procent i forhold til de gældende kontanthjælpssatser. Dagbladet Information har beregnet, at for et par uden børn betyder det, at de falder fra en nuværende grundsats på 15.838 kr. til 8.462 kr., mens et par med to børn ryger fra 21.044 kr. til 10.578 kr. – altså en ren halvering. En enlig over 25 år ryger ned fra 7.919 til 5.103 kr.

Det er langt under det niveau, som Centeret for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) angiver som nødvendigt for at kunne leve en nogenlunde anstændig tilværelse i Danmark.

VK: Mer' og billigere arbejdskraft et hovedmål

Den danske økonomi synker dybere ned i krise og regeringen måttet nedjustere tallene for den forventede vækst for i år og næste år endnu engang – til 1,1 pct. i år og 1,4 pct. for 2003. Skønnet for den økonomiske vækst er nu på 1,1 pct. for i år og 1,4 pct. i år 2002. I oktober lød den tilsvarende spådom på en vækst på henholdsvis 1,2 pct. og 1,7 pct.

Uanset det vil blive afspejlet i øgede arbejdsløshedstal – samtidig med at arbejdsintensiteten vil blive skruet i vejret for dem, der har arbejde – siger regeringen på nye 'arbejdsmarkedsreformer', der skal følge finanslovsforslaget op.

Man vil nemlig have flere på arbejdsmarkedet og til en lavere pris for arbejdskøberne.

Også her følger VK-regeringen i Nyrups fodspor – og den slagte EU-vej. Nyrup ville øge arbejdsstyrken med 85.000 inden år 2010. Fogh og Co. har nedjusteret dette tal til 66.000 i forlængelse af en ny befolkningsprognose.

Dansk økonomi er ramt af den internationale afmatning og regeringen nedjustere forventningerne til den økonomiske vækst i år

- *Det er nødvendigt med yderligere strukturforbedringer på arbejdsmarkedet for at målet nås,* skriver regeringen i den økonomiske redegørelse i forbindelse med finansloven.

'Strukturforbedringer' betyder at flere skal tvinges til at tage underbetalt arbejde. Der skal ske en 'forbedring af

aktiveringsindsatsen' – det vil sige at pilsken skal tages yderligere i brug. Flere skal i 'privat jobtræning'. Den såkaldte ungeindsats skal udvides til at gælde de 25-29-årige, som får deres dagpenge skåret ned. Og indvandrere og flygtninge skal gøres til arbejdsmarkedets absolutte bundhold. Det kalder regeringen 'forbedring af integrationen'.

Derimod afviser skattestop-regeringen fuldstændig skattelettelse for de fattigste. Der vil ikke være 'råd' til at bare at diskutere det før år 2004:

- *Første skridt er, at vi har sagt skattestop. Vi vil ikke være med til ufinansierede skattelettelse,* siger ISS-manden Thor Petersen, hvis gamle firma er storaftager af billig arbejdskraft.

Faglig modstand mod regeringen

Godt 100 faglige tillidsrepræsentanter deltog lørdag den 19. januar i en konference, indkaldt af Enhedslistens faglige udvalg. Til diskussion lå kampen mod den borgerlige regering og overenskomstfornyelsen på det offentlige område. Konferencen rummede mange gode debatter; men mandede ikke ud i nogle konkrete beslutninger (hvilket den heller ikke havde til formål). På konferencen blev det oplyst, at forberedelserne til en landsdækkende konference i Silkeborg fredag den 1. marts allerede er godt i gang. Initiativet til denne sker i samarbejde mellem *OK-2000 Initiativet* og *Arbejdsmarkedspolitisk Netværk*.

Enhedslistens faglige udvalg havde indkaldt den under overskriften: *Modstand mod den borgerlige regering*. Som oplægsholdere var inviteret Anders Olesen, formand for TIB 27 og Byggefagenes Samvirke, Svend Erik Christensen, formand for SiD Esbjerg Transport og HB-medlem i SiD, samt Finn Andersen, faglig sekretær Metal Århus.

Oplægsholderne slog alle til lyd for, at Socialdemokratiet havde sig selv at bebrejde for, at de tabte valget til VK-regeringen.

Tonen omkring fagbevægelsens rolle var mere nuanceret. Anders Olesen bemærkede, at mens fagbevægelsen er "pisse gode" til at organisere modstand, har den svagheder, når det gælder

opbygningens kunst. I sit oplæg skinnede det igennem, at Anders Olesener, at toppen via appeller kan overbevises om, at den må spille en mere aktiv rolle uden at tage udgangspunkt i den folkelige modstand. Anders Olesen, som er en central figur i *OK-2000 Initiativet*, mente tillige, at den kommende landsdækkende konference blot skal være startskuddet på en længere proces i samarbejde med LO i storbyerne, hvor fagbevægelsen må stille sig det mål at opnå mere end 50 pct. tilslutning.

Denne proces skulle indeholde forskellige elementer: analysere vælgervandringer, systematisk gennemgang af regeringens planer og politik, udvikle en debat med henblik på større solidaritet og humanisme samt opbygge modstand. Han var i øvrigt af den opfattelse, at fagbevægelsen var nødt til at respektere den enkeltes behov for deltid.

Svend Erik Christensen repræsenterede en anden retning, da han sammenlignede den nuværende situation med den folkelige kamp mod Schlüterregeringen, som var i stand til at hæmme 80'ernes værste planer. Svend Erik Christensen fastslog, at det var nødvendigt at opbygge modstanden "fra bunden" - eksempelvis i form af lokale tillidsmandsringe. Desuden mente han, at man ikke skulle lade sig lamme af den tilsyneladende ro og manglende synlig-

gørelse af modstand: Harmen er der, og noget vil vise sig.

Finn Andersen oplæg blandede sig faktisk ikke i de meningsforskelle; men var fokuseret på Metal's og Max Bæhrings signaler, der forskellige steder udtrykte stor utilfredshed med VK-regeringens udspil og planer. Hvorvidt det er regeringens planer om at antaste eksklusivparagrafferne, som specielt Metal vil mærke, der har fået hr. Bæhring på mærkerne, kan der kun gisnes om; men det er et faktum, at hans retorik forbliver uden at aktiv modstand bringes på bane.

Den efterfølgende debat var præget af oplysninger om konsekvenserne af VK-regeringens politik og planer, mens karakteren af og grundlaget for den kommende bevægelse kun blev berørt sporadisk. Et par enkelte indlæg slog på tromme for at initiativtagerne til den landsdækkende konference 1. marts i Silkeborg burde sikre et rod-fæste til de laveste lag, og lade det være afsættet for grundlaget for arbejdet, politikken og aktiviteterne.

Deltagerne spredte sig partimæssigt fra Socialdemokratiet, enkelte SF'ere, SAP, KPiD, enkelte DKP/ML'ere, APK og naturligvis mange fra Enhedslisten.

På baggrund af konferencen og det foreløbige grundlag for den landsdækkende konference 1. marts melder der sig flere problemstillinger:

- *Er den af initiativtagerne tiltænkt en rolle, der skal skaffe Socialdemokratiet tilbage til taburetterne, som det vigtigste formål, eller skal den varetage interesserne for de millioner af arbejdere, der er udset til at være skydeskive for regeringens politik?*

- *Skal den være en topstyret bevægelse, der ikke tager afsæt i hele den brede folkelige modstand, men bygger på illusioner - i bedste fald - om at kunne få toppen i fagbevægelsen til at "se lyset" og nødvendigheden af kampens metode med afsæt i den eksisterende harme; eller - i værste fald - er det en bevidst politik bedømt fra en række venstresocialdemokrater; som ved, at partiet og fagbevægelsens top har brug for en mere markant retorik?*

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

USAs terrorkrig og den ny fredsbvægelse

OFFENTLIGT MØDE

Torsdag 14. februar kl. 19.30

Vesterbro Kulturhus,
Lyrskovgade 4, lok. 3

Oplæg bl.a:

Dorte Grenaa, formand APK

Klaus Riis, Redaktør Kommunistisk Politik

Nødvendigt med folkelig modstand

Indlæg på den faglige konference i København 19. januar 2002. Af Flemming Jensen, tillidsmand Novo Nordisk og faglig sekretær, APK.

Først vil jeg gerne rette en tak til oplægsholderne, samt til initiativtagerne til denne konference. Behovet for faglige diskussioner, hvor de aktive kræfter kan diskutere fordomsfrit, er stort.

Jeg vil forsøge at bidrage lidt til oplægsholderens analyse af årsagerne til, at den parlamentariske situation er faldet ud til fordel for den borgerlige fløj. Jeg bemærkede, at bl.a. Anders Olesen i sit oplæg berørte fagbevægelsens rolle og ansvar for denne udvikling: *'Fagbevægelsen er pissegod til at rejse modstand, men er knap så god til at sikre resultater på det politiske område.'*

Hvis Anders med det mener, at fagbevægelsen kun rejser modstand, når de borgerlige er ved magten, og omvendt freder socialdemokratiske regeringer, så er jeg meget enig. I Nyrups sidste ni års regeringsledelse har der ellers været rigelig grund til at markere fagbevægelsen. Det er med Socialdemokratiet ved roret, at mange drastiske overgreb på arbejderklassens levevilkår er blevet gennemført:

- Dagpengerechten er blevet reduceret fra 7 til 1 år, med planer om yderligere reducere til 9 måneder.
- Det var Nyrup, der greb ind i overenkomstkonflikten i -98, og dikterede os et forkastet forlig
- Det var Nyrup, der sikrede dansk underlæggelse af Edinburghaftalen og de efterfølgende EU-traktater, og i samme periode har været med til at undergrave de fire forbehold.
- Det var denne regering, der gennemførte Unge-ordningen, som de nu kritiserer VK for at udvide fra 25 til 30 år.
- Det var en socialdemokratisk arbejdsmarkedsminister, der planlagde at privatisere a-kasserne med overgivelse af rådighedsvurderingen.

Listen er alenlang, og det er angreb der sparker nedad i en sådan grad, at man kan sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt en borgerlig regering havde kunnet præstere det samme.

Derfor var det da også positivt at opleve, at retorikken på LO's TR-topmøde i Odense få dage efter, at VK-regeringen havde fremlagt deres politiske handlingsprogram, var blevet ændret markant. Hans Jensen, Poul Erik Skov Christensen, Poul Nyrup og Mogens Lykketoft skiftedes til at kritisere VK-regeringen. Men det klingede hult. I deres harcelering glemte de fuldstændigt, at de selv havde lagt grundlaget for den nuværende regerings politik.

Det væsentligste i deres budskab til de mere end 1700 deltagere var dog, at linien fremover skulle være at søge indflydelse på politikken. Det vil sige justere og rette på kommaer i Anders Fogh's bebudede angreb. Der kom ikke eet ord over deres læber, med hensyn til aktiv modstand. Tværtimod!

Finn Sørensen, formand for Bryggeriarbejdernes Fagforening, konfronterede Poul Erik Skov Christensen med udsagnet om, at Fogh's program er en krigserklæring mod fagbevægelsen, som burde mødes med omfattende modstand; men fik det kontante svar, at det var tiden ikke inde til: Der skulle søges politisk indflydelse.

Hvis harmen og modstanden skal

udløses og synliggøres, så er banen overladt til andre kræfter. Heri er jeg enig med Svend Erik Christensen, der slog til lyd for, at det bør være en folkelig modstand i hele sin bredde.

Jeg bed mærke i, at Anders Olesen også i sit indlæg gjorde sig til talsmand for, at fagbevægelsen også bør rumme de udstødtes interesser. *Situationen giver i hvert fald de fagligt, aktive kræfter særlige forpligtelser.* Derfor vil jeg hilse den landsdækkende konference 1.marts velkomment. Hvis konferencen og de efterfølgende initiativer skal bevise deres værd og berettigelse, er det afgørende vigtigt, at karakteren og profilen af disse klart adskiller sig fra forbundsledernes og LO-toppens retorik, retning og politik. *Vi må repræsentere viljen til handling, aktiviteter og protester, der baserer sig på den samlede modstand, der omfatter alle grupper i den folkelige bevægelse.*

Det må grundlaget også afspejle. Formålet må nødvendigvis være en kamp mod al den reaktionære politik, som VK-regeringen repræsenterer - uanset, hvem der sidder med rorpinden i hånden. Formålet kan ikke være at skulle bære Socialdemokratiet tilbage til taburetterne.

Landsdækkende konference i Silkeborg fredag den 1. marts

For at diskutere den fagpolitisk situation som er opstået efter Folketingsvalget, har der i starten af januar måned været afholdt møder i henholdsvis OK-2000 Initiativet og Arbejdsmarkedspolitisk Netværk, hvor der var enighed om at starte et fælles initiativ, der har det visionære formål:

- at igangsætte en debat om fagbevægelsens rolle og mulighed for at påvirke de politiske partier i arbejderbevægelsen til at få skabt politiske initiativer, der kan give solidariske svar på de udfordringer det danske samfund står overfor i de kommende år.

- at belyse årsagen til - her også fagbevægelsens rolle i - det holdningsskred, der fandt sted ved folketingsvalget.

- at starte initiativer med det formål at imødegå de frontalangreb, som

den borgerlige regering vil gennemføre - under dække af individets større frihed - på både solidariteten i samfundet, men også på en række af fagbevægelsens mærkesager som Uddannelses- og Arbejdsmarkedspolitik, samt arbejdsmiljø og vores Aftaleret.

- at diskutere hvordan vi kan imødegå en afmontering af samfundets værdsgoder, herunder regeringens initiativer til fortsat udliciteringer og privatiseringen indenfor social- og sundhedsområdet som store dele af den kollektive transport og postvæsenet.

Med ovenstående som udgangspunkt er der taget initiativ til en landsdækkende konference for fagforeninger og tillidsfolk fredag den 1./3. 2002.

Konferencen bliver holdt i Silkeborg og SiD Silkeborg vil stå for den organisatoriske del af konferencen.

Overenskomster presset på plads

De omkring 825.000 offentligt ansatte er tilsyneladende blevet taget som gidsler i forbindelse med den kommende finanslov. Et overenskomstforlig, der strikkes sammen inden finansloven er endeligt besluttet, kan meget vel basere sig på helt andre forudsætninger, end da forliget blev indgået.

Finansminister Thor Pedersen (V) havde da også i weekenden ualmindeligt travlt med at få enderne til at nå sammen. Det vil være af stor betydning for regeringen at få forliget på plads, inden konsekvenserne af finansloven står klart for specielt de 175.000 statsansatte, der har udsigt til massefyringer.

Finanslovsforslaget lægger op til en kæmpe besparelse på 7,2 milliarder kroner, hvoraf de 2 mia. skal findes i generelle besparelser, som i VK-sprogbrug kaldes effektiviseringer, hvilket pr. automatik medfører færre ansatte. Ansatte i Told & Skat har allerede opsnuset, at de vil blive hårdt ramt af "prikkerunder". Udvidelsen af "Ungeordningen" fra 25 til 30 år, der betyder, at "unge" under 30 år stilles overfor tvangsaktivering, giver statskassen 1½ millirad mere.

Det er ikke svært at forstå, hvorfor finansministeren har så travlt. Det er straks vanskeligere at fange fornuften i,

FOA-bossen Poul Winckler har travlt med at gøre finansministeren glad - på medlemmernes bekostning.

at de offentligt ansattes forhandlere følger tempoet. Da parterne sidste torsdag smilende forlod forhandlingerne, kunne Thor Pedersen tilfreds meddele:

- Der er vilje fra begge parter til, at vi når et resultat. Vi har mange fælles synspunkter, og i det hele taget er der meget fornuft i arbejdet.

Det skulle vise sig at finansministerens optimisme holdt stik. I løbet af weekend'en bed de ansattes topforhandlere i det sure æble og takkede JA. Nu skal medlemmerne tage stilling.

Forliget indeholder to ekstra feriedage, hvilket bringer de statsansatte på niveau med den private sektor fra år 2004. Hertil kommer en minimal lønforhøjelse, der sammen med omkostninger til de ekstra feriefridage er låst fast på statens 2½ pct.-ramme pr. år i

den tre-årige OK-periode. Samtidigt kræver finansministeren, at de ansatte også skal lide under Ny Løn-systemet, som er så upopulært blandt deres amts- og kommunale kolleger.

Også på det amts- og kommunale område tegnede der i sidste uge omridset af en hurtigt indgået overenskomst. Her er de 650.000 ansatte stillet overfor en meget fastlåst forhandlingsmodpart, der af to årsager er bundet økonomisk. Dels indgik de allerede i sommers en aftale med Nyrup-regeringen om økonomisk udligning, og dels har de i efteråret fastlagt deres budgetter. På trods af det, ser det ud til, at topforhandlerne ikke er generet af de stramme rammer, hvilket også inkluderer en styrkelse af Ny Løn-systemets andel af den samlede lønindkomst. *-gri*

Tekstilerne lukker og slukker

Den billige arbejdskraft i de baltiske lande har lukket og slukket for de sidste rester af den danske tekstilindustri.

I fredags fyrede Kansas de sidste 12 syersker på fabrikken på Fyn. Kansas, der producerer arbejdstøj, valgte at flytte den sidste lille rest af produktion til Baltikum. Gennem de seneste seks år, har virksomheden nedlagt adskillige hundreder arbejdspladser, som alle er overført til østeuropæiske lande, hvor arbejdskraften er betydeligt billigere end i Danmark. Ca. en femtedel af de danske lønninger, der i forvejen er omkring mindstelønnen.

Da de sidste 12 sypiger i fredags lukkede og slukkede, var det samtidigt et farvel til den sidste systue i Danmark, der beskæftigede sig med tøjpro-

duktion. Årsagen er den samme. Virksomhederne har søgt den billige arbejdskraft i de baltiske lande, Østeuropa, Sydøstasien ol.

Ligesom USA har sin baggård af billig arbejdskraft i Central- og Latinamerika indretter de europæiske monopoler Østeuropa, Balkan, Nordafrika og dele af Mellemøsten som billige producentsteder.

Samtidig med at systuerne definitivt er væk sættes 170 ansatte på Grenaa Dampvæveri snart på porten. Det sker på trods af, at den norske ejer, Sagatex-koncernen, i slutningen af sidste år gav dem håndslag på, at Grenaa Dampvæveri ikke var indeholdt i deres rationaliseringsplaner. Det var det norske Masjøen Veveri til gengæld omfattet

af. Truslen om fyringer og lukning betød, at de norske ansatte protesterede og gennemførte en lang række demonstrationer, som skabte en hed debat i Norge. Slutresultatet blev, at den norske koncern måtte omgøre deres beslutning.

- Det er komplet uforståeligt, at en professionel bestyrelse handler på denne måde, siger den chokerede direktør for Grenaa Dampvæveri, Niels Foss, til Erhvervsbladet.

Det kunne være, at Niels Foss' choktilstand snarere hænger sammen med, at de norske ansatte kan give alle andre arbejdere inspiration til, hvordan man håndterer en "varm kartoffel".

Hjemmehjælpere slides hurtigst ned

Hjemmehjælpere er blandt de hårdest ramte, når det gælder arbejdsskader og nedslidning. Kommunerne forholder sig kyniske og arrogante til problemet. Deres forbund ejer heller ikke viljen til at løse problemet, trods det faktum, at de ligger i forhandlinger om en ny overenskomst netop nu.

Under valgkampe bliver hjemmehjælpere, kassedamer og andre ufaglærte grupper trukket frem som genstand for den største sympati. De vil få det bedre – med Schlüter, Ellemann, Nyrup og Fogh; men de har fået det værre.

Hjemmehjælpernes arbejdsforhold er så elendige, at godt hver tredje bliver så nedslidte/invalidet af sit arbejde, at de havner på invalidepension, inden de fylder 60 år. Af samme grund er antallet af hjemmehjælpere, som har været nødt til at anlægge arbejdsskader, steget kraftigt – fra 34 i 1993 til 162 i år 2000.

Sammenlignes de kvindelige hjemmehjælpere med andre på arbejdsmarkedet, viser det sig også, hvor hårde forhold de arbejder under. Kvindelige hjemmehjælpere indlægges 40 til 70 pct. hyppigere end andre kvinder, fastslår en undersøgelse foretaget af Arbejdsmiljøinstituttet (AMI).

- Hjemmehjælpere går og står meget

på deres arbejde og har for få pauser, hvor de kan sidde og hvile sig. Det betyder en overanstrengelse af kroppen, som typisk kan føre til forhøjet blodtryk, åreknuder, muskelskader og forværring af astmasymptomer, konstaterer seniorforsker hos AMI, Finn Tüchsen, ifølge CO-Industri.

Han mener, at flere pauser vil afhjælpe problemerne.

Netop i disse dag forhandler hjemmehjælpernes forbund, FOA, ny overenskomst med kommunerne, hvilket er et oplagt tidspunkt at tage fat på nedslidningsproblemerne. Der er bare det "lille" "aber dabi" ved det, at FOA ikke ønsker at prioritere kravet om flere pauser, idet forbundet allerede har accepteret kommunernes overenskomststramme:

- Hvis vi kæmpede for flere pauser, ville der ikke være mange penge at forhandle om til højere løn, siger formanden for FOA's social- og sundhedsafdeling, Lene Hansen.

Kommunernes Landsforening (KL) finder ikke, at arbejdspresset er steget så meget mere i forhold til det øvrige arbejdsmarked. I stedet fastslår KL kynisk, at så længe der er over 200 millioner fysiske kontakter om året mellem personale og brugerne, så kan man ikke undgå, at der sker noget. KL mener, at en række kampagner vil begrænse antallet af ulykker og langvarige arbejdsskader.

Valgene er overstået – løfterne er skrottet.

-gri

Staten fyrer

Samtidig med at ISS-manden Thor Petersen, der er blevet finansminister, fremlagde VK-DF-regeringens finanslovsforslag var der indkaldt til møder i flere ministerier med samarbejdsudvalgene. Her fik disse forelagt planlagte afskedigelser også er finansminister

5000 stillinger skal skæres væk i statsapparatet over de kommende fire år. Det gælder dog ikke i lov- og orden-departementerne. Men f.eks. i Miljøministeriet afskediges øjeblikkelig 290 medarbejdere. Trafikministeriet skal fjerne 200 stillinger i år. Undervisningsministeriet vil sende ældre medarbejdere på tvungen pension.

En lang række ansatte i nedlagte eller omlagte råd og nævn følger efter.

5000 stillinger skal spares væk i statsapparatet. Mens finansminister Thor Pedersen (V) i går fremlagde regeringens forslag til en ny finanslov, blev der i flere ministerier varslet fyringer af flere hundrede medarbejdere.

SiD på vagt for konkurrenceevnen

Normalt giver modsætningsforholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere sig udtryk i, at arbejdsgiverne piver over forringet konkurrenceevne, når lønmodtagerne retter deres rimelige krav. Men i forbindelse med debatten om det betimelige i, at arbejdsgiverne ikke scorer lønmodtagernes renter af deres egne feriepenge, tager SiD på klar vis arbejdsgivernes interesser:

- Ideen, med at lønmodtagerne får feriepengene indsat på en speciel konto samtidig med lønudbetalingen, er smuk nok. Men det vil betyde, at danske arbejdsgivere lider et milliardtab i forhold til nu. Dette tab vil forringe konkurrenceevnen, udtaler SiD's juridiske sekretær, Per Christensen, til Fagbladet.

Institutionspriser udhuler børnefamiliernes økonomi

Daginstitutionstaksternes himmelflugt, som fortsatte sidste år, har i løbet af de senest fire år udhulet børnefamiliernes økonomi kraftigt. Prisstigningerne er for mindre velstillede familier gennemsnitlig på 18,4 pct. - med andre ord en voldsom udhuling af økonomien.

Dertil kommer, at samtidig med at taksterne i kommunerne er blevet skruet i vejret, er pasningen af børnene blevet kraftigt forringet.

Pædagogisk Medhjælper Forbund (PMF), der har dokumenteret de kraftige prisstigninger, kalder prisstigningerne for dobbeltmoral: På den ene side udbetaler det offentlige børnechecks som økonomisk hjælp til børnefamilierne, men på den anden side krads kommunerne pengene mere end indigen via øget brugerbetaling på børnepasning.

Det er en børnefjendsk politik, som

er direkte uklogt i en tid, hvor der allerede i dag fødes så små årgange, at det vil være umuligt at dække fremtidens behov for arbejdskraft, fastslår Finn Danielsen, medlem af PMFs forretningsudvalg, overfor fagbladet Børn og Unge.

Selvom prisstigningerne procentvis er højere, på 24,8 pct., for de økonomisk bedre stillede familier, så rammer de klart den fattigste del af befolkningen hårdest.

De, har børn, tvinges til at knokle endnu hårdere for at få økonomien til at hænge sammen på grund af de kraftige takststigninger. Det giver mindre muligheder for samvær med børnene. Samtidig så er der ikke blevet rettet op på det kvalitetsfald, vi har oplevet i den pædagogiske pasning, understreger Finn Danielsen.

For en mindre velstillet familie -

ifølge PMFs beregningsmodel en familie, der ikke tjener så meget, at man betaler topskat - skal gennemsnitligt i år 2002 tjene 3.033 kr. mere end året før (år 2001) for at kunne dække udgifterne til pasning til få passet 2 børn. I alt skal familierne nu på årsplan skrabe i gennemsnit 70.406 kr. sammen for blot at betale for børnepasningen.

Takststigningerne svinger dog fra kommune til kommune, så enkelte steder har undergravningen af børnefamiliernes økonomiske forhold været endnu mere drastisk.

Privatisering = dyrere og dårligere service

Nu varslers de firmaer, der har overtaget en række kommunale hjemmehjælpsopgaver, voldsomme prisstigninger på det arbejde, som de udfører for kommunerne/de ældre:

Først har de sat sig på markedet via rene dumpingpriser, herefter skrues priserne i vejret, så profitten kan sikres. De ældre betaler prisen i form af fordyret og forringet hjemmehjælp.

- Vi tjener ikke nok på udliciteringen af hjemmehjælpen, lyder det nu beklagende fra de firmaer, som har overtaget hjemmehjælpsopgaver i en lang række kommuner. Prisen, som kommunerne/de ældre betaler for den private hjemmehjælp er alt, alt for lav. Det er ren tilsætning. Mange kontrakter taber vi direkte penge på, fastslår chefen for firmaet Forenede Service.

Dumpningen af priserne på udførelsen af hjemmehjælpsopgaver for at vinde indpas på markedet har i førte omgang givet underskud, men nu skal piben have en anden lyd. Nu skal der tjenes penge.

På firmaets vegne varslers chefen "nødvendige prisjusteringer": pristigninger på op imod 30 pct., for at sikre,

at der bliver tale om en lukrativ forretning. Helt på linie med ActivSeniorCare, som ligeledes har kørt med rene dumpingpriser for at vinde udliciteringen af hjemmehjælpsopgaver i en række af landets kommuner.

På blot lidt længere sigt bliver udliciteringen af hjemmehjælpen en dyr fornujelse for kommunerne. Taberne vil dog først og fremmest blive de ældre, som kan forvente en skrabet hjemmehjælp, en ren discount-hjælp, for at ikke de kommunale udgifter skal eksplodere, med mindre de har råd til at købe sig til ekstra hjemmehjælp. Altså

til en dyrere og dårligere "kommunal" service.

En politik, som regeringen vil fremme via sikringen af såkaldt frit valg mellem kommunal og privathjemmehjælp, der yderligere skal fremme udliciteringen/privatiseringen af hjemmehjælp.

Tegn abonnement på

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

Bestilling:

35 43 49 50

Halvår (13 numre) kr. 175

Helår (26 numre) kr. 300

Indbetaling Oktober Forlag giro 1-663-4271

Vær sikker på at få det hver 14. dag

Den sidste kommunist

- *Når du dør, skal du ikke begravnes!*

Det var Søren, som er tillidsrepræsentant på en af fabrikkens filialer udenfor Storkøbenhavn, der med et smil på læben rettede bemærkningen til Henning i forlængelse af den ugentlige tillidsmandssamling. Hver tirsdag formiddag forsamles de ufaglærte tillidsrepræsentanter for at udveksle problemer og synspunkter på løbende sager. Til tider tager klubformanden et afsnit frem i aftalehåndbogen, som han så gennemgår baggrunden og fortolkningen af, hvilket er til stor gavn for alle, - specielt de nyere.

Mødet starter altid med fælles morgenspisning, hvilket indtages under god munterhed grundigt kombineret med drillerier. Søren og hans tillidsmands ”makker” har af uransagelige årsager fået øgenavnene: Brødrene Knap så Smart. De skændes stadig om, hvem der er Knap, og hvem der er Smart. Under spisningen går der også en flaske Gammel Dansk rundt, og det hænder, at den får også lov at vandre under den seriøse del af mødet. Bagefter er der ofte en mindre gruppe, der har svært ved at bryde op. Den tæller blandt ”brødrene”, da de dels på grund af de geografiske afstande ikke kommer så ofte i klublokalerne, og dels er udset til at forbedre og vedligeholde lokalerne, da de begge er uddannede håndværkere. I dag har de erhvervs-mæssigt vendt deres fag ryggen og fungerer som ufaglærte, hvilket fabrikkens løn for skifteholdsarbejdere udligner på glimrende vis. En anden af gruppens deltagere er klubbens næstformand, som af mere forklarlige årsager har fået tilnavnet ”anstifteren”.

Henning, som er kendt for at være organiseret kommunist, holder sig ikke for hellig til også at bidrage med sit selskab - hvilket han i øvrigt også er kendt for - lurede lidt over Søren konstaterer. Bemærkningen hang lidt i luften, mens gruppens deltagere

spændt ventede på Hennings udspil. Henning selv vidste godt, han var tvunget ud offer for et nyt drilleri, så han måtte bryde tavsheden:

- *Hvad mener du?*

- *Som den sidste kommunist skal du jo balsameres!* konstaterede Søren til gruppens almindelige latter. Henning forstod godt komikken og grinede med. I den slags situationer dur det ikke at blive stødt på manchetten på sagens vegne, hvilket han i sin ungdomsår havde gjort for mange

erfaringer med. Det kom der aldrig noget godt ud af. Den slags spøgefuldheder besvares bedst med samme mønt; men Henning fandt ikke mønten.

Det blev ikke bedre, da han næste dag mødte i sit team, hvor han blev konfronteret med at kommunismen var død - tilsyneladende til stor lettelse for alle. Baggrunde for udsagnet var, at den nye VK-regering ville nedlægge alle mulige slags råd efter grønthøstermetoden, og den slags råd var tilsyneladende kun levn fra kommunistisk bureaukrati. Henning kunne ikke lide se sit ansvar for eksem-

plivise socialdemokratiske knop-skydninger; men valgte at vælge det bedste forsvar: Modangrebet:

- *Forventer I så, at den nye regering vil gøre hverdagen bedre for jer. Det er jo grundlæggende set den samme politik. De rige bliver rigere, og det er os fattigrøve, der skal tages fra.*

På trods af regeringens løfter om skatkestop vidste gutterne godt, at deres lommer ville blive støvsuget på anden vis, så der bredte sig et øjeblik tavshed. Svend Erik, som er en af afdelingens to laboranter, var irriteret over, at Henning slap så let af krogen, så han forsøgte at hælde benzin på bålet:

- *Det bliver anderledes nu, fordi Dansk Folkeparti har et afgørende ord at skulle have sagt!*

- *Og siden hvornår er du blevet tilhænger af deres politik,* besvarede Henning, da han var bekendt med, Svend Eriks politiske standpunkter lå omkring midten af Folketingets partier. Så døde den meningsudveksling.

Få uger efter kom Hennings 13-årige datter hjem og fortalte, at hun sammen med resten af skolen havde været til demonstration mod de fortsatte forringelser af folkeskolen, hvor hun havde set nogle skoleelever med et kæmpe rødt flag med hammer og segl på. Hun var meget opildnet ved synet, da hun delte sin fars standpunkter langt hen ad vejen, som det nu kan lade sig gøre i den alder.

Den næste dag havde afdelingen set protesterne i TV, og var alle bekymret for deres børns fremtid. Sympatien for demonstrationen var uforbeholden. Med tanker til Søren fik Henning mulighed for at revanchere sig lidt:

- *I betragtning af nødvendigheden af modstand er det vist meget godt, at den sidste kommunist hverken er død eller født endnu, skød Henning tørt ind.*

International fredskonference

Universitet Amager 27. januar 2002

Ustad Zia Ul-Haq, Karam Khella, Ustad Zia Ul-Haq

anske krav, gjorde USA
n har været i permanent
nesker er blevet dræbt af
ske invasion. Lidelserne
er ikke kun, det afghan-
e ofre for kolonialismen,
om den ikke kaldes ved
. I krige, men også i den

llede af afghanerne som
iske. Som tilhængere af
ghanerne ikke: modsæt-
matisk opelsket, mellem
mellem klanerne. Akti-
t de mange forskellige
som har fungeret som
ge udenlandske magter,
ndre afghanske forhold.

mælt og indtrængende om
risme og terrorkrigen: 3
rigen (55.000 amerikan-
er i Vietnam, 1,5 millio-
mod Irak. Over 70 større
interventioner efter 2.
dtrustningsbudget, som
dere af samme vej, for-
sin militære dominans
syn til de civile omkost-

l en kunst at kunne sma-
at der skal tælles 'body-
nske soldater kommer i

kamp, sagde han.

Uden NATO kunne
det ikke lade sig gøre,
uden allierede til at gøre
det beskidte arbejde på
landjorden.

- USA's krige er for
at forsvare USA's inter-
esser. Hvorfor vil
NATO-landene lade
deres unge ofre som
kanonføde for at forsva-
re helt andre interesser?
Den internationale
fredsbevægelse må
opløse NATO, for uden
denne alliance ville
USA overanstrengre sine

kræfter i forsøget på militært at kontrollere alt
og alle, sagde han.

Den tidligere
demokratiske jus-
titsminister (først
udnævnt til rege-
ringen af Kennedy,
siden deltager i
Johnson-adminis-
trationen) er en af
de mest udtalte kri-
tikere af den ame-
rikanske militarisme
i USA selv - og
en skarp kritikere

af det racistiske og uretfærdige retssystem i
USA. I en artikel i Information beskrives han
nærmest som en slags 'stalinistisk medløber'.
Hans idealer er den militante ikke vold: 'Martin
Luther King er undervurderet', tilføjede han på
et efterfølgende pressemøde. Han blev dræbt da
han protesterede mod Vietnamkrigen og ville
forbinde borgerrettighedsbevægelsen med kam-
pen mod den sociale nød og elendighed i USA.

- Afghanistankrigen har ingen juridisk legiti-
mitet, understregede han, da han blev spurgt om
hvad han ville gøre som justitsminister i dag: -
USA skal følge loven.

Det var en tale fra en mand, der repræsenterede
det bedste i USA: medmenneskelighed og
humanisme, modet til at tage ansvar for sine
meninger, og ansvaret for at være borger i en

nation, der tyranniserer en hel verden for at til-
fredsstille monopolernes grådighed.

- Det har ikke kostet mig noget, sagde han, da
han blev spurgt om de personlige omkostninger
ved at sige fra over for USA's forbrydelse. - Jeg
har lært af det, jeg har lært jer og en hel verden
at kende, jeg har gjort noget.

Hans tale blev hilst af et varmt bifald, som
næsten ingen ende ville tage.

Karam Khella gennemgik i et spændende oplæg
den moderne krigs fysiognomi og egenskaber:
Uden den psykologiske krigsforberedelse, uden

på forhånd at skabe en situation, som lammede
samvittigheden og den mulige protest kunne det
ikke lade sig gøre for USA at holde verden i en
konstant tilstand af militarisme og krig, og gå fra
den ene konkrete krig til den næste. Hver krig
måtte forberedes konkret og psykologisk - men
hver konkret krig kunne også stoppes af en aktiv
modstand i de krigsførende lande:

- Efter Warschawapagtens opløsning kunne
også NATO være blevet opløst, sagde han. I ste-
det udvidde man operationsområdet og gjorde
det globalt. NATO - denne 'forsvarsalliance' er
bare et ord - når NATO fører krig, så er det kon-
krete lande, med deres egne dagsordener og for-
mål som fører krigen: og altid med USA i første
række.

Spørgsmål og debat var livlig og seriøs. Da Dor-
te Grenaa afsluttede konferencen med at under-
strege dens betydning som inspiration og som et
værdifuldt afsæt for de danske fredsbevægelse
fremover, tilsluttede tilhørerne sig det med et
begejstret bifald.

Krigens perspektiver – og fredens

Samtale med APKs formand Dorte Grenaa

Den danske fredsbevægelse var lidt længe om at komme op af starthullerne - men nu begynder den at udvise originalitet og dristighed - og orienterer sig rundt i verden, som en del af en meget større sammenhæng

Siden den 11. september har Arbejderpartiet Kommunisterne arbejdet hårdt for at få rejst en stærk og slagkraftig ny dansk fredsbevægelse. Det sker i en forståelse af, at den amerikanske terrorkrig bliver en langvarig krig, fordi den retter sig mod alle kræfter, der repræsenterer blot den mindste udfordring til det amerikanske krav om verdensherredømme. Samtidig har APK den opfattelse, at det er nødvendigt at forny indholdet og metoderne i kampen for freden, fordi tiden og de internationale styrkeforhold er helt andre end i den gamle fredsbevægelses tid, hvor to supermagter – USA og USSR - kæmpede om verdensherredømme.

APKs formand Dorte Grenaa er aktivt og energisk gået ind i denne proces. Ved Den internationale Fredskonference på KUA fungerede hun som konferencier. Fredsweekenden i København den 26.-27. januar markerede et foreløbigt højdepunkt i krigsmodstandens aktiviteter. Derfor har Kommunistisk Politik spurgt hende om hendes syn på krigens perspektiver – og fredens.

KP: Hvordan vurderer du nu udviklingen i den nye fredsbevægelse i Danmark?

DG: Der er ingen tvivl om, at krigsmodstanden og den ny fredsbevægelse har fået taget nogle vigtige skridt på de rigtige tidspunkter, der virkelig peger fremad.

Det har været afgørende, at fredsbevægelsen med det samme kom på gaden og markerede sig. Og ikke kun i København, men i mange byer landet

over samledes folk og demonstrerede mod overfaldet og krigen mod Afghanistan. Og der er forsat blevet afholdt demonstrationer og fakkelvagter lige siden.

Hvorfor har det været afgørende? Af flere grunde. Det har givet stemme til den dybtfølte modstand mod en ny storkrig og dens umenneskelige konsekvenser, som mange mennesker har. Og stemme til den dybe bekymring, der findes bredt. Det har været med at bryde den lammelse og chok, som verdens befolkning skulle have været holdt i over den velforberedte og hurtige krig, der blev sat i gang efter 11. september. Det er vigtigt – at kunne bryde afmagt og vende det til handling. Og at gøre modstanden synlig.

Jeg er også sikker på, at det er en væsentligt grund til at mange nye kræfter og mennesker der ikke tidligere har deltaget, er gået med i anti-krigs initiativerne.

Originale ideer og nye aktioner

- Det er en ny fredsbevægelse, vi ser, der markerer sig med originale ideer og aktioner - som f.eks. Fredsvagten foran Christiansborg.

Jeg kan fortælle, at Ramsey Clark, der deltog på Den internationale Fredskonference, havde denne umiddelbare kommentar, da han hørte om fredsvagten:

”Sådan en aktion burde der laves verden over, en fredsvagt mod regeringernes krigspolitik foran alle parlamenter”.

En anden af oplægsholderne på konferencen, Sharon Ceci fra det amerikanske International Action Center deltog på Fredsvagtens ”100 dags fest” i weekenden og overbragte den en hilsen, sagde:

- Jeg glæder mig til at fortælle om jeres aktion til de andre i den amerikanske fredsbevægelse, når jeg kommer tilbage til Baltimore og Washington. For jeg ved det virkelig vil være en inspiration for os”.

Perspektiv for bevægelsen

KP: - Der er nogle, som har ment, at krigen i Afghanistan tilsyneladende er forbi – og at der derfor ikke længere er brug for så kraftig en fredsaktivitet. Hvad er dit syn?

DG: - Hele den fredsweekend, vi lige har afholdt i København, har været en enorm succes i sig selv. Med demonstrationen, der satte fokus på modstanden mod dansk krigsdeltagelse, og markeringen af Fredsvagtens første 100 dage. Med afholdelsen af Den internationale Fredskonference blev der understreget endnu et meget vigtig og nødvendigt element – *perspektiv for bevægelsen.*

At det bliver en langvarig og omfattende krig, som verden er blevet stillet over for og kastet ud i. Noget alle kommer til at forholde sig til. At kampen for freden er en konkret kamp, der må rettes mod USA's massive destruktions- og krigsmaskine, der kynisk ruller frem for egne interesser og mod deres nødvendige krigs-allierede. En vigtig pointe fra Ramsey Clark – *USA kan ikke klare sin krig alene, det har brug for NATO og krigspartnere som den danske regering, der villigt leverer kanonføde.* Det er helt nødvendigt for den danske fredsbevægelse at overveje dette.

Det er vigtige perspektiver og diskussioner for fredsbevægelsen lige nu. I stedet for dem der mener, vi er så få og svage, at vi må vente og ruste os til bedre tider for krigsmodstanden. Det er da os selv der skal skabe dem – og vi kan. For det er ikke antallet af aktive i sig selv, der er afgørende - men kvaliteten, seriositeten og udholdenheden.

En global fredsbevægelse

KP: Hvad var betydningen af fredskonferencen?

DG: - Den var jo en manifestation af at den danske fredsbevægelse også er en del af en ny global fredsbevægelse, der omfatter mange forskellige sociale, politiske og ideologiske kræfter, fra alle lande, krigsførende som angrebne

Ramsey Clark og Dorte Grenaa ved den internationale fredskonference på Københavns Universitet

eller indtil videre 'neutrale'. Det var fantastisk at opleve en tidligere amerikansk minister og en tidligere afghansk minister – fra to lande, der er i krig – stå skulder ved skulder for freden. Den understregede ved sin sammensætning af oplægsholdere betydningen af, at den internationale fredsbevægelse ikke udvikler sig fra et vestcentreret, amerikansk eller vesteuropæisk, synspunkt – men virkelig fra et internationalt synspunkt. Det blev understreget af alle oplægsholdere – og deres dialog var et udtryk for den bestræbelse.

På den måde var fredskonferencen helt unik. Det at opleve og høre talerne fra USA, Afghanistan og Mellemøsten med hver deres tydelige forskellige kulturelle, religiøse og politiske måde at få det fælles budskab til at smelte sammen på – alle jordens folkeslag har samme ret til respekt, frihed og leve i fred. At bekæmpe og standse USA's krig er vores fælles ansvar, uanset hvilken verdensdel vi kommer frem. Det synes jeg var en kæmpe inspiration af de sjældne.

- Det er omkring de erfaringer, vi har gjort os nu, at den nye fredsbevæ-

gelse skal udvikle sig i dybden og bredden. Og det er der vi står nu. Vi skal fortsat gøre modstanden mod krigen synlig. Samtidig må fredsbevægelsen tage den opgave på sig at sikre at reelle informationer, kendsgerningerne omkring den såkaldte krig mod terror, kommer ud.

Danmark er med i denne krig, og det er indlysende, at der findes en reel, om ikke officiel, krigscensur i den etablerede presse og medieverden. Fredsbevægelsen må finde sine egne kanaler til at sandheden ud på.

Den internationale Fredskonference var et vigtigt skridt i den retning. Thomas Koppel og Anisette kaldte den "en forårsbebuder" i deres smukke hilsen til fredskonferencen. Det tror jeg

er rigtigt. Reaktionen blandt de flere hundrede, der deltog, viser, at den har sat mange tanker i gang.

Krigsmaskinen kan stoppes

- Terrorkrigen udvikler sig hele tiden, eksplosivt, i en farlig retning. USA er gået militært ind i Filippinerne. Hele tiden ser vi, hvordan USA bruger sin militærmagt mod uafhængigheds- og befrielsesbevægelserne og mod lande, der ikke følger deres taktstok. Palæstenserne hører med til USA's fjender, der skal underkues. Somalia og Irak har længe været nævnt som kommende krigsmål, og den militære opbygning til sådanne angreb viser, at der ikke er tale om tomme trusler.

Bushs tale til nationen nævnte specifikt Irak, Iran og Nordkorea som mål for USA's aggressive politik. Det er ikke fordi det er 'terrorstater' eller truer USA med krig, eller forbereder terroristangreb på USA. Det er simpelthen fordi de på forskellig vis og i forskellig grad udgør forhindringer for USA's nuværende mål om at sikre sig total kontrol med Centralasien, Mellemøsten og Kaukasus.

På samme måde er 'terrorister' og 'terrororganisationer' for USA – og Bush nævnte specifikt palæstinensiske og libanesiske befrielsesorganisationer som Hamas og Islamisk Jihad, som han lovede at udslutte – simpelthen alle de kræfter og organisationer i verden, som modsætter sig USA's verdensherredømme: antiimperialistiske, revolutionære, socialistiske, kommunistiske. Verdslige eller religiøse: De skal knuses, hvis de vover at modsætte sig den amerikanske politik.

Men hvor barbarisk og uovervindelig den amerikanske krigsmaskine end synes lige nu, så er den ikke stærkere end dens bagland. Når befolkningerne for alvor siger stop til at blive brugt som kanonføde og bliver brugt til at sprede død og ødelæggelse blandt andre folkeslag. Når de siger stop til at betale krigen enorme økonomiske omkostninger – så kan krigsmaskinen stoppes.

Krig, fremmedhad og sociale nedskæringer hænger sammen

- For at udvikle kampen mod krigen må den derfor ikke alene rettes mod krigsanstifterne: USA-imperialismen og dens allierede og agenter. Den må også rettes mod og afsløre sammenhænge. Når den danske regering nu med finansloven skærer ned på u-landsbistanden, uddannelserne, de sociale forhold og forholdene for de arbejdsløse, så går pengene både til erhvervslivet og den krig, de fører.

Når IMF og Verdensbanken gennemtrumfer økonomiske diktater i nyliberalismens 'hellige' navn og med katastrofale følger for befolkningerne, så skaffes der penge til at finansiere monopolernes krig. Krigen kan ikke løsrives fra den sociale og politiske dagsorden eller løsrives fra klassekampen i øvrigt og henvises til sit eget lille "fredshjørne". Når den danske regering overtager EU-formandskabet til sommer må kampen mod krigen centralt ind, ligesom under det sidste EU-topmøde i Laeken, hvor modstanden mod EU's krigspolitik og krigsdeltagelse var massiv . . .

Der er nogle vigtige skridt, der skal tages nu i fredsbevægelsen - og mulighederne er der.

Fra Euro til Euroimperialisme

Af Heinz Dietrich
Steffan, Argentina

Et latinamerikansk syn på 'det europæiske projekt'

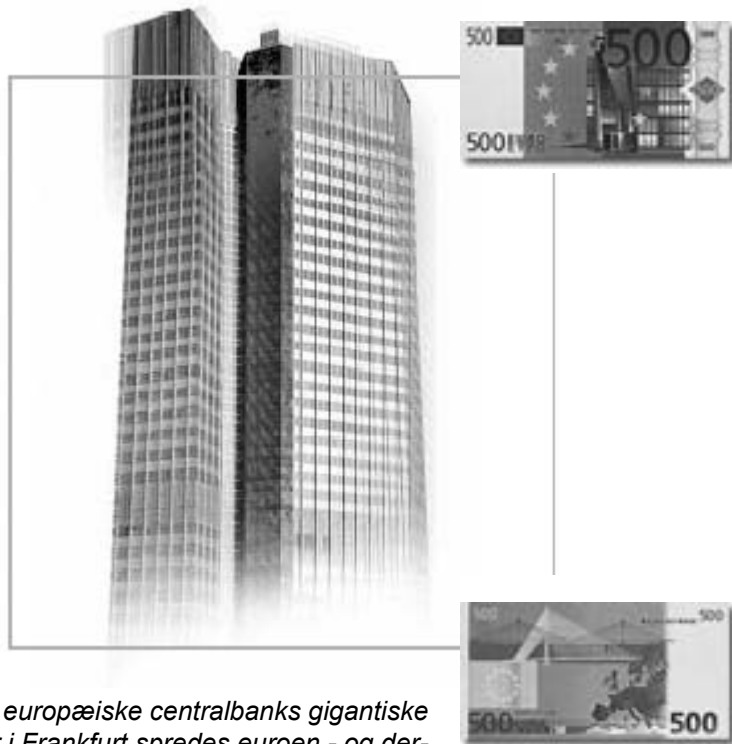
Den nyslåede europæiske mønt er meget mere end en økonomisk fremgang. Den er samtidig en markering af styrkelsen af euro-identiteten, euro-centralismen og euro-imperialismen - den betegner med andre ord en ny Leviathans opdukken på verdensarenaen.

Tolv af de femten medlemsstater af Den europæiske Union (EU) er medlemmer af den ny møntzone, i daglig tale kaldet Euroland: Belgien, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien, Tyskland og Østrig. Kun Danmark, Storbritannien og Sverige holdt sig udenfor. Men den ny møntfods indflydelse rækker langt ud over de tolv lande, som formelt har antaget den som deres eneste 'nationale' valuta.

Mange af den ny europæiske supermagts forhenværende kolonier, kolonier og neokolonier, tilmed pavedømmet, har antaget den ny valutastandard. Blandt disse er Fransk Guyana, Guadeloupe, Martinique, Monaco, San Marino, Vatikanet, Andorra, Kosova og Montenegro. Nationale valutaer med deres møntfod fast og paritetisk bundet til euroen findes i 16 afrikanske lande, for eksempel Guinea Bissau, Nigeria, Republikken Congo, Senegal og Elfenbenskysten.

Men euro'ens indflydelse rækker også ind i de lande, som har forkastet den. I Danmark har 75 pct. af virksomhederne besluttet at acceptere den ny udenlandske valuta og i England, Sverige, Polen og de øvrige tolv stater i øst- og sydeuropa vil turistindustri og udlandsforretninger ikke have noget andet alternativ end at benytte euroen.

Mere end 50 pct. af den britiske eksport går til Den europæiske Union og omkring 14 millioner udenlandske turister spytter årligt milliarder af euro ud over øen. I et sådant omfang at øboernes frygt for dem på fastlandet vil forsvinde som frygten for Kanal-tunnelen gjorde det. Da jernbanetunnelen mellem Frankrig og Storbritannien blev planlagt var øboerne imod den,

Fra Den europæiske centralbanks gigantiske hovedkontor i Frankfurt spredes euroen - og dermed EUs magt - ud til verden.

fordi de frygtede at syge rotter ville indvandre fra kontinentet til Hendes Majestæts kongerige. Heldigvis forhindrede den moderne videnskab en sådan invasion, og tunnelen kom. Faktisk er denne nye bloks økonomiske magt så stærk, at fortidens 'splendid isolation' snart ikke vil være andet end en romantisk drøm i den kollektive engelske hukommelse sammen med Det britiske Imperium og piraten Sir Francis Drake.

Euroen er opfyldelsen af en stor 30-årig drøm hos den europæiske politiske elite. I de sidste tre år har den været en virtuel valuta - dvs. kun brugt til transaktioner bankerne imellem. I et mesterstykke af logistik blev den 2. januar 2002 52 milliarder mønter og 14.9 milliarder sedler i den ny valuta overført til 302 millioner indbyggere i de nævnte tolv lande. Yderligere blev mange tital millioner møntautomater, offentlige telefoner o.s.v. omstillet til at acceptere euroen uden problemer, så den ny supermagt på en overbevisende måde demonstrerede sin evne til at stil-

le sig på lige fod med Washington i konkurrencen om økonomisk kontrol over den globale landsby.

Eurolands økonomiske styrke udtrykkes i følgende tal: Omkring 16.2 pct. af verdens bruttonationalprodukt (WDM = World Domestic Product) opstår i denne zone - mod USA's 22 pct. og Japans 7,6 pct. Dets andel af verdenshandelen andrager 19 pct. sammenlignet med 15 pct. for USA's og 9 pct. for Japans vedkommende. Aktiekapitaliseringen i procent af bruttonationalproduktet udgør hhv. 66 pct., 128 pct. og 74 pct., men det demografiske potenti-ale udgøres af en befolkning på 302 millioner, hhv. 272 og 127.

Den ny økonomiske supermagt er resultat af en 1500-årig historisk proces. Siden det romerske imperiums dage har der ikke været et forenet Europa med en fælles identitet, valuta og hær. Karl den Store, slagteren af de frie tyske bønder, prøvede at genoplive det romerske projekt, men fejlede. Karl V, slagter af Amerikas indfødte, var ikke heldigere i det 16. århundrede, og Hit-

ler, de europæiske folks slagter, led nederlag i det selv samme forsøg på med våbenmagt at skabe, hvad der nu er Den europæiske Union.

Institutionel forening - elitær, men freddelig - er følgelig en af den nye supermagts mest bemærkelsesværdige bedrifter. Det er denne oprindelse, som forklarer, hvorfor Den europæiske Union i dag utvivlsomt er unik i verdenssamfundet (med undtagelse af Schweiz) ved dens respekt for det multikulturelle, det multi-etniske og føderalisme, langt mere end USA på noget tidspunkt af dets historie, præget som den er af slavebindingen af afrocaribien og ødelæggelsen af de indfødte folk.

Denne bemærkelsesværdige forskel fra de historiske nationalstater - som var blodbestænkede spændetrojere påtvunget undertvungne folkegrupper - bør imidlertid ikke bedrage nogen med hensyn til den rolle, som EU vil spille i verdenspolitikken.

Det er bedre for de neokoloniale folk at have to herrer i den globale landsby i stedet for én (Washington), fordi det åbner for forhandlingsmuligheder, der ikke tilbydes af et monolitisk system.

For eksempel giver muligheden af en forandring i sammensætningen af Kinas 208 milliarder dollars store interne reserver det et stærkt økonomisk våben i forhandlinger; tilsvarende berøver en afslutning på dollarens hegemoni som verdensvaluta Washington muligheden for en global kreditværdighed uden renter.

Indre middelklassedemokrati kan imidlertid være i fuld harmoni med udbytning og undertrykkelse udadtil. I denne henseende vil det nye romerske imperium ikke være anderledes end det første; det fødes som guden Janus med to hoveder. Det smukke til brug for imperiets borgere; det frygtindgydende for dem i den tredje verden.

*Correos para la emancipacion
- Buenos Aires*

*www.geocities.com/
correosparalaemancipacion*

Bomber og lovløshed i Kabul

Ifølge den engelske avis The Guardian, som citerer lokale britiske kilder, eksploderede en bombe i sidste uge foran den nyåbnede amerikanske ambassade i Kabul. Ved inspektionen af området fandt man en række miner, der blev uskadeliggjorte. Ingen skal være kommet noget til.

Det er det første angreb på den stadig voksende internationale militære og diplomatiske tilstedeværelse i den afghanske hovedstad, hvor man forventer større angreb i den kommende tid - ifølge både vestlige diplomater, FN-folk og forskellige hjælpeorganisationer - og der tages en lang række sikkerhedsforanstaltninger. F.eks. har den 300 mand store tyske fortropstyrke ifølge dagbladet Junge Welt gravet skyttegrave i forventning om motoriserede selvmordsangreb.

Hvor alvorlig situationen er fremgår af, at FN har udarbejdet en plan for lynvakuering af samtlige sine medarbejdere fra Afghanistan. Ifølge FN-folkenes vurdering er den generelle sikkerhedssituation blevet kraftigt forværret i Kabul i de seneste uger. Den såkaldte internationale stabiliseringsstyrke (ISFA) har ikke ændret noget ved denne, for den viser sig næppe i gaderne i Kabul. Forbrydelser og lovløshed - som under Talibanregimet kun forekom i ringe omfang - er eksploderet. Den konservative engelske avis The Telegraph beretter om 80 rovmord i de sidste uger. Det post-talibanske politi fra den genkomne Nordalliance lever godt af bestikkelses- og beskyttelsespenge.

Den humanitære situation i Afghanistan forværres dagligt. På grund af krigen kom nødhjælp ikke rundt i tide inden vinteren satte ind, og i en lang række områder i Afghanistan - og ikke mindst for de hundredtusinder af interne flygtninge, der lever i primitive telte eller huler i den strenge vinter, uden adgang til andre fødevarer end nødhjælp, er situationen desperat.

I mellemtiden fortsætter den militære

Afghanere angriber den forladte amerikanske ambassade i Kabul, september 2001

re jagt på Osama bin Laden og Al Qaeda. Ikke bare amerikanske, men også allierede specialenheder fra Tyrkiet, Storbritannien og Tyskland deltager nu i disse operationer. Ifølge Pentagon styrkede en transporthelikopter ned i sidste uge med dræbte amerikanere til følge. Den blev *skudt* ned.

De danske specialtropper, der er på vej - og hvoraf de første 10 minører blev sendt af sted i sidste uge - kommer ikke til et land, hvor 'freden har sænket sig' - men til et land i krig, og de kommer som krigsdeltagere. Hvordan skal den kendsgerning tolkes, at mullah Omar og Osama bin-Laden ikke er taget til fange?

Det amerikanske marionetregime og de amerikanske besættelsesstyrker (eller for den sags skyld de besættelsesstyrker, der optræder under FN-flag) vil ikke blive accepteret af nogen patriotiske eller antiimperialistiske kræfter i Afghanistan - hvad enten muslimske eller socialistiske/kommunistiske.

Den amerikansk-indsatte Hamid Karzai har udsendt kraftige advarsler om at situationen vil destabiliseres kraftigt - og også føre til nye væbnede konflikter mellem de mange lokale krigsherrer, der har tilsluttet sig den 'sejrende' Nordalliance - såfremt en lind strøm af økonomisk hjælp ikke straks sættes ind.

På en international 'donorkonference' i Tokyo - med repræsentanter fra hen ved 60 givende lande - lovede man efterfølgende ca. 4 milliarder dollars i hjælp til regimet. Det er siden blevet suppleret med yderligere amerikansk hjælp til at uddanne en marionethær og bygge en infrastruktur, der skal tilgodesede de amerikanske planer med en langvarig besættelse af Afghanistan.

USA, krigsfanger og tortur:**Tilbage til Middelalderen**

Den brutale og umenneskelige behandling af fangerne fra Afghanistan-krigen på den illegitime amerikanske Guantanamo-base på Cuba, har vakt indignation og protest også i de krigsførende lande. Billederne af ydmygede og torturerede fanger, lænkede, tvungne til at sidde sammenkrøbne, berøvet sanserne af barbariske 'masker', har udvist et skrækbillede af middelalderlig brutalitet, som har fået det til at vende sig hos mange, der ellers har købt myten om en 'retfærdig krig' mod onde terrorister.

Den hypermoderne amerikanske supermagt viser sig at være lige så primitivt middelalderlig i sin praksis som de religiøse fundamentalister, som Pentagon nu forhåner og ydmyger. Fremvisningen af de tilfangetagne Taliban- og Al Qaeda-folk er en moderne variant af de romerske kejseres triumftog med fremvisningen af tilfangetagne 'barbarer'.

Det sker i strid med alle internationalt sanktionerede menneskerettigheder. Der har udviklet sig et skænderi om, hvorvidt fangerne er 'krigsfanger' og skal behandles i overensstemmelse med Geneve-konventionen eller ej. Amerikanerne påstår, de ikke er krigsfanger - mens de har draget en hel krigsalliance med NATO-landene ind i Afghanistan-krigen under påberåbelse af netop krigsparagrafen i Atlant-traktaten (§5). Men fangerne fra krigen er ikke krigsfanger! Hvilket bare viser, at amerikanerne kun 'respekterer' internationale konventioner og aftaler, når det passer i deres kram - og i øvrigt gør, hvad de vil.

Amerikanerne mener formentlig, at de skal være glade for endnu at være i live - i betragtning af at hundreder af tilfangetagne såkaldte 'talibanere' og 'al Qaeda'-folk er blevet likvideret eller massakreret i Afghanistan efter tilfangetagelsen.

Når USA taler om at tilintetgøre Al Qaeda og Taliban menes det bogstaveligt.

Det er reelt af mindre betydning, hvorvidt det er krigsfanger eller ej. Fanger-

*Fremvisning af krigsfanger:
Et moderne romersk triumftog.*

ne er under alle omstændigheder beskyttet af internationale menneskerettighedskonventioner - som USA bevidst og systematisk krænker.

Fangerne er anbragt på Cuba under Pentagons kontrol, på en militærbase, og underkastet amerikansk krigsret og en ny lov, som blev forceret igennem med stor velvilje fra den amerikanske kongres. Anbragt der og under denne 'lov' for at give Pentagon hånd- og halsret over sine fanger og unddrage dem krigsfangekonventioner, normale domstolsrettigheder og tilsvarende.

USA er holdt op med at snakke menneskerettigheder, selvom supermagten i flere årtier har opkastet sig som verdens førende forsvarer af menneskerettighederne. Hvilket bare viser, at det også var en maskering.

Også på andre felter er USA vendt tilbage til middelalderen: I øjeblikket gennemføres en debat om brugen af tortur i terrorkrigen. Regulær gammel-dags middelalderlig tortur med alle det 21. århundredes teknisk og kemiske hjælpemidler - eller som den israelske ekspert heri, den nuværende ambassadør i Danmark Carmi Gillon kalder det: 'moderat fysisk overtalelse'.

Selv liberale juridiske koryfæer i USA som O.J.Simpson-sagføreren

Alan Dershowitz har offentlig (på CBS-programmet 60 minutes) klart udtalt sig for anvendelsen af tortur.

Andre siger lige ud, at USA i lighed med Israel allerede bruger fysisk tortur mod (krigs)fanger - og ikke blot træner andre til det, f.eks. gennem terroristtræningscenteret School of the Americas (SOE).

På et TV-nyhedsprogram på Fox News fredag i sidste uge spurgte journalisten:

- Hvordan vil I så få de Taliban fyre til at snakke....tortur eller hvad?

Og den interviewede militære 'terror ekspert' svarede, at det var farlige fyre, og at alle metoder, tortur eller hvad, var legitime, da det gjaldt nationens sikkerhed . . .

Den danske regering hører til de spagfærdige. De allierede skal nødigt have noget klinket. Man kan jo risikere at blive udsat for amerikansk gengældelse . . .

Den amerikanske terrorkrig, som skal udstrækkes i mange år og til mange lande, har for længst mistet enhver legitimitet. Selv det mindste gran af 'moralisk legitimitet' er væk, når USA overtræder alle menneskerettigheder i terrorbekæmpelsens navn.

Hadet til den barbariske supermagt bare vokser og vokser!

Æggeterror og skøre skaller

ANDERS FOGH ER I SKUDLINJEN for international terror. Han blev udsat for et brutalt ÆGATTENTAT (skrev Berlingske Tidende) fra en gruppe ukendte ægterrorister (der viste sig at være kyllinger, idet de fejgt skjulte sig), da han på Nørrebro ville donere penge til Kirkens Korshær fra et iturevet eksemplar af hans bog Minimalstaten, der nu genrejses i discountudgave.

Nyheden om hans ædle giverhjerter blev helt overskygget af det omtalte pletsud.

Pressen var rystet. Folketingspolitikkerne var rystede i deres inderste: Tænk hvad de ikke vil kunne risikere, hvis æggebanden slår til igen. Samtlige partier – det meget revolutionære Enhedslisten indfattet – stod på tærne af hinanden for at imødegå denne hidtil ukendte trussel mod demokratiet.

NOGLE VIL PASTA, AT RADNE ÆG og tomater hører til de mere traditionelle argumenter i den danske politiske debat. Forkert! Dette æg var nyudviklet, udklækket i onde terroristhjerter: Det var frisk. Og friske æg er farlige.

Opklaringen rejste flere spørgsmål end svar: Vidste TV-Stop f.eks. at et æg-attentat ville finde sted? Hvordan kunne dets fotograf have sit kamera stift rettet mod statsministerens baghovede? Havde man vidst at fotograf Maria var blevet anholdt i Gøteborg under EU-topmødet og i øvrigt har deltaget i mange aktioner og happenings, derudover er venstreorienteret og holder af spejlæg - så er det mindre sikkert, at danskerne kunne have nydt synet, da to skøre skaller mødte hinanden.

DEN DANSKE REGERING HAR mange problemer. Den skal f.eks. forsvare sit reaktionære frontalangreb på udlændingene, ulandsbistanden, uafhængig menneskerettighedsforskning o.s.v. over for en stadig mere kritisk omverden.

Den liberale sydafrikanske biskop Desmond Tutu har erklæret, at nedskæring af ulandsbistanden er det dårligste signal, der kan sendes i en verden, der fører krig mod terror og fattigdom.

FNs menneskerettighedskommissær Mary Robinson har specifikt kritiseret regeringens beslutning om at nedlægge Menneskerettighedscentret og lægge det direkte ind under regeringens kontrol. Det er i strid med en FN-anbefaling om, at der opbygges uafhængige menneskerettighedscentre.

SIDEN DEN BESKIDTE VALG kamp, der blev ført som en konkurrence i fremmedfjendskhed, har kritikken haglet ned fra mange sider - også fra en række søsterpartier til de danske regeringspartier. Ikke mindst den parlamentariske alliance med Dansk Folkeparti, der er parlamentarisk grundlag for

Foto: TV-STOP

regeringen, og som har krævet støtten betalt med antidemokratiske 'opstramninger' er udsat for hård kritik.

Ikke helt med urette opfattes det som en situation, der er parallel med Haider-situationen i Østrig.

Dansk Folkeparti er godt nok ikke regeringspartner, men dets politik er unægtelig på bordet.

DET GIK HELT GALT FOR DEN konservative danske udenrigsminister, da han skulle forsvare regeringens

politik overfor omverdenen på det meget sette BBC-program *Hard Talk*. Over for en velforbedt journalist, der ikke led af de danske mediepingers ubeherskede trang til mikrofonholderi, bonkammerateri med ministeren og andægtige respekt for autoriteterne, kom Møller på gatis.

I en sådan grad at han direkte *løj*, da han hævdede, at der ikke var økonomiske nedskæringer eller tvangsforanstaltninger overfor fattige flygtninge og indvandrere i den lovpakke, som Bertel Haarder i dag præsenterede. Møller forsøgte at gøre det hele til et spørgsmål om at sende folk, der kom til Danmark med det formål 'at myrde og røve' - det sagde han faktisk! - ud af landet igen.

Da han blev spurgt om nedlæggelsen af det danske menneskerettighedscenter ikke var en del af betingelsen for Dansk Folkepartis støtte til finanslov 2002 forsøgte han at snakke udenom, så det stod klart for alverden, at netop det er tilfældet.

Det gjorde det ikke bedre, at Møllers engelsk er ubehjælpomt. Alle de hule fraser på valgkampsdansk lyder *helt forkert* i hans oversættelse . . .

DANMARKS IMAGE HAR FAET ET internationalt problem med højre-regeringen.

Men danskerne har fået et større problem: dens reaktionære politik.

USA's terrorkrig udvides til Filippinerne

Amerikanske tropper er igen sendt til Filippinerne - i strid med landets grundlov. De skal angiveligt bekæmpe Abu Sayyef-gruppen, men det virkelige mål er at knuse den sociale og nationale kamp, som føres.

USA terrorkrig udvides - nu til Filippinerne, hvor den amerikanske imperialismelænge har ønsket at vende tilbage. Det er første gang siden 1991, da USA blev tvunget til at opgive sine militærbaser i det vidtstrakte og nationalt sammensatte ø-rige, at amerikanske soldater sendes dertil.

Det foregår direkte i modstrid med den filippinske forfatning, der udtrykkeligt 'forbyder udstationeringen af amerikanske tropper på Filippinerne'.

Filippinerne var en amerikansk koloni fra 1898 - 1946. Den amerikanske erobring i slutningen af sidste århundrede, da USA 'huggede' de spanske kolonier rundt om, var uhyre blodig og kostede mindst ½ millioner filippineres liv. Den amerikanske kolonitid er ikke glemt - og mange filippinerer mener, at landet først begyndte at blive selvstændigt, da det amerikanske militær blev sat på porten i 1991.

US-tropper tilbage

Den ny 'operation', som USA sælger som en del af den internationale terrorkrigscoalitions opgaver (og det første officielle mål efter Afghanistan), forventes at vare et år.

I første omgang forventes USA at sende 1200 specialstyrker og instruktører for at 'uddanne, vejlede og hjælpe' de filippinske regeringsstyrker, der er involveret i en borgerkrig på en række forskellige fronter. Dels mod forskellige selvstændighedsbevægelser, dels mod den kommunistisk ledte befrielseshær New Peoples' Army, der har ført en langvarig folkekrig siden den tog kampen op mod Marcos-diktaturet. Arroyo-regeringen har udtrykkeligt erklæret, at den opfatter New Peoples' Army og Den Nationale Demokratiske Front,

For første gang siden 1991 er amerikanske tropper på plads i filippinerne

som ledes af Filippineres Kommunistiske Parti som 'hovedfjenden'. I nogle år har regeringen gennemført fredsforhandlinger med Den Nationale Demokratiske Front, der er en paraplyorganisation for de demokratiske og progressive kræfter på Filippinerne. USA er modstander af en genoptagelse af fredsforhandlingerne, der ellers er annonceret med en ny runde i Oslo i februar.

Blandt kombattanterne er også den fundamentalistiske muslimske terrorgruppe Abu Sayyaf - bogstaveligt "Bærere af sværdet" - der blev dannet i begyndelsen af 1990'erne. Den formodes at bestå af nogle hundrede mand, hvoraf de fleste har base på de små øgrupper Basilan, Sulu og Tawi-Tawi i den sydligste del af Filippinerne. Ifølge USA har gruppen forbindelse til terrornetværket al-Qaeda, og Abu Sayyaf optræder også på USA's liste over terrororganisationer. Det er kampen mod denne gruppe, der har gennemført en række spektakulære kidnapninger, der er påskuddet for den amerikanske intervention.

Men det er det sociale, nationale og politiske oprør, som Filippineres Kommunistiske Parti udgør hovedkraften i, som er det egentlige mål for

'operationen'. Også New Peoples' Army er af USA sat på en af dens lister over terroristgrupper, hvad der har sat Arroyo-regeringen i noget af et dilemma i forbindelse med fredsforhandlingerne - fordi den følger antikrigscoalitionens officielle linje: Ingen forhandlinger med terrorister!

Arroyo under pres

De første amerikanske soldater blev tirsdag indsat i det sydlige Filippinerne til støtte for Arroyo-regeringens soldater - som led i en operation, der indtil videre bliver kaldt en træningsøvelse. 700 amerikanske soldater ventes i løbet af de kommende uger til den filippinske region Mindanao. Det betegnes i første omgang som en 'øvelse'. Angiveligt skal de amerikanske soldater primært "observere" konflikten, men de har tilladelse til at skyde igen, hvis der bliver åbnet ild mod dem.

Arroyo-regeringen er kommet under skarp kritik for sin forfatningsstridige invitation til USA. Nogle 'moderate' senatorer frygter, at den amerikanske militære indblanding nu kan få hele konflikten til at løbe løbsk, og nogle af dem har påpeget, at de amerikanske soldaters tilstedeværelse er uforenelig med landets forfatning, der som nævnt udtrykkeligt forbyder udenlandske kampstyrker på filippinsk jord.

- *Jeg understreger, at amerikanerne er her for at træne, rådgive og støtte vores egne styrker, men de kan forsvare dem selv, hvis de bliver angrebet*, sagde brigadegeneral Emmanuel Teodosio, der har ansvaret for træningen af de 1200 filippinske soldater, der deltager i operationen.

Teodosio erkendte dog samtidig, at de udenlandske soldater vil være med helt fremme i forreste kamplinie.

- *Vi ønsker ikke at udsætte dem for unødigt risiko, men de vil være med på kampfronten*, sagde han.

Den parlamentariske opposition er dog blevet tromlet ned af Arroyo, som tilmed hævder, at det 'kun er kommunister', der modsætter sig de amerikanske tropper på øerne.

USA sender igen sine tropper til Filippinerne - amerikansk koloni i næsten 100 år.

New Peoples' Army

New Peoples' Army har en af sine styrkepositioner på det sydlige Mindanao. I et interview den 26. december til det progressive blad Bulatlat sagde Ka Benjie, en af lederne af NPAs operative kommando i bjergene i dette område:

- Vi kan være sikre på at de amerikanske troppers engagement i Filippinerne ikke vil blive begrænset til Abu Sayyaf.

Han understregede at den revolutionære bevægelse i landet, som ledes af Filippinerne Kommunistiske Parti, er 'lovligt bytte' for USA ifølge dets terrorismedefinition.

- Hvis USA engagerer sig i kampagnen mod en lille gruppe banditter som Abu Sayyaf, hvor meget mere vil det ikke sætte ind mod NPA med dets klare masserodfæste og klare antiimperialistiske linje?,' sagde Ka Benjie.

En vigtig følge af det øgede amerikanske engagement i regeringens antioprørs-kampagne er, ifølge Ka Benjie, at USA med sin antiterrorisme-kampagne og den militære assistance vil sabotere fredsprocessen.

Det generelle formål med antiterror-kampagnen er, sagde han, 'at stoppe den voksende styrke i det antiimperialistiske og anti-globalistiske' tilbageslag for USA verden over, og især i Asien, og sikre diverse regerings af den filippinske slags' fortsatte afhængighed af amerikansk militærhjælp.

Men, understregede Benjie, Arroyo-regeringens amerikansk dikterede politik 'vil få det modsatte resultat af det tilsigtede. Præcis på grund af disse amerikanske handlinger, forventer vi os et nyt opsving i de revolutionære aktiviteter i Filippinerne'.

De folkelige og revolutionære kræfter, kommunisterne og befrielseshæren, bliver ikke taget på sengen af den ame-

rikanske krig. For dem er det simpelthen fortsættelsen af en mere end hundredårig national befrielseskamp.

Den amerikanske intervention kommer næsten på årsdagen for den folkelige oprejsning, der den 22. januar 2001 væltede Filippinerne det korrupte og fascistiske Estrada-regime.

Estrada blev afløst af Gloria Macapagal-Arroyo. Hendes regering viser sig nu at være et nyt proamerikansk lakajregime - og filippinerne drøm og virkelig selvstændighed og national og social fremgang er endnu en gang blevet frustreret.

Den amerikanske intervention på Filippinerne vil utvetydigt afsløre for verden, at terrorkrigen ikke drejer sig om kamp mod terrorisme, men i første række retter sig mod folkernes nationale og sociale befrielseskampe for at befæste imperialismens magt.

Abu Sayyaf-gruppen er ubetydelig i den filippinske sammenhæng. Men ved at bruge den som udhængsskilt og legitimering af interventionen forsøger USA at skjule den virkelige sammenhæng over for verden. Det kunne måske gå med det reaktionære Taliban-regime i Afghanistan - det går ikke med Filippinerne!

KO

54 sider, 15 kr.
Bestilles på 35 43 49 50
Eller købes i
Oktober bogbutikkerne

Aktuel pjece fra Oktober Forlag

Afghanistan **Krigen om olie og magt i Centralasien**

Krigen mod Afghanistan er den første i en række krige og militær-operationer, bebudet af USA efter den 11. september, som led i en såkaldt kamp mod international terrorisme.

Pjecen dokumenterer at krigen fra starten havde langt større sigte end at pågribe eventuelle skyldige i attentatet på WTC - og at den var planlagt længe inden.

Elev- og studenterorganisationer:**Vi frygter for Danmarks fremtid!**

Elev- og studenterorganisationerne undres over at det ser ud til at uddannelsessektoren gennem besparelser skal finansiere regeringens skattestop og valgløfter.

“Danmarks fremtid sikres kun gennem et højt uddannelsesniveau. Nedskæringer på uddannelse vil måske på kort sigt kunne spare penge - men på lang sigt er det en bombe under Danmarks fremtid!”, hedder det i en fælles udtalelse.

Elever og studerende har flere gange på det sidste forsøgt at gøre politikerne opmærksomme på de mange proble-

mer, der eksisterer på uddannelsesområdet - både gennem demonstrationer, strejker, læserbrev og møder med ministre og folketingspartiernes uddannelsesordførere. *“De danske uddannelsessteder lider under forældede undervisningsmaterialer, katastrofalt arbejdsmiljø og manglende IT-faciliteter. Hvis vi skal opgradere Danmark til fremtiden kræver det nytænkning og ikke mindst investeringer”*, udtaler organisationerne.

Elev- og studenterorganisationerne undrer sig over, at regeringen nu bryder valgløfterne. Flere gange i valgkampen lovede Venstre og Det Konservative Folkeparti, at de ville sikre Danmarks fremtid. Også i regeringsgrundlaget slås det fast, at man ønsker de bedste uddannelser. Organisationerne udtaler: *“Derfor undrer vi os mildest talt over, at regeringen nu måske vil spare helt op til en milliard kroner. Det er en kendt sag, at nedskæringer på uddannelse rammer socialt skævt”*.

Nedskæringer vil få elev- og studenterorganisationerne til på det kraftigste at overveje konsekvenserne.

Samtlige elev- og studenterorganisationer opfordrer regeringen til at stå ved valgløfterne og sikre et godt uddannelsessystem med plads til alle.

Danmarks Elev Organisation (DEO)**Folkeskoleelevernes****Landsorganisation (FLO)****Danske Gymnasieelevers****Sammenslutning (DGS)****Gymnasieelevernes****Landsorganisation (GLO)****Landssammenslutningen Af****Kursusstuderende (LAK)****Landssammenslutningen af****Handelsskoleelever (LH)****Erhvervsskolernes Elev-****Organisation (EEO)****Pædagogstuderendes****Landssammenslutning (PLS)****Lærerstuderendes Landsskreds (LL)****Studierådet i Danmark (SR-DK)****Danske Studerendes Fællesråd****(DSF)****Foreningen af****Handelshøjskolestuderende (FHS)****Evig jobskaber**

De skriver om ægteskaber, skilsmisser, grænser, legetøj, trafik, “terror”, og papirdyngerne vokser til vulkanhøjde.

Så træder de frem og fortæller omresultater, som menigmand anser for værdiløse, - og rent tidsspilde, og når disse ordprojekter er overstået, opstår nye, thi der er oceaner af muligheder, og tusinder er beskæftiget med at oprette nye kunstige stillinger, - og alle betittes med den fine titel af “forsker, og alt styres og regelrettes af den forfaldsprægede kapitalisme.

MAJ 93 er åbnet

Jørgen Buch: Pige, solsikker og rose. Olie

Frem til den 10. januar kan den progressive kunstnersammenslutning Maj '93s årlige udstilling ses i Helligåndshuset, Amager Torv. Det er dagligt 10-18. Den er et besøg værd.

I udstillingsperioden er der også musikalske arrangementer. Den 2. februar kl. 15 spiller Ad Hoc Trio - og den 7. februar kl. 18 giver den fremragende guitarist Christian Sievert solokonzert.

Strøtanker uge 5

Der er mange, der ikke kan forstå, hvorfor jeg stadig er kommunist. Derfor vil jeg bruge lidt plads på at fortælle hvorfor.

Gennem mange år på venstrefløjen har jeg deltaget i mange forskellige protester, marcher, konferencer og strejkekampe og der er langt flere gange, hvor jeg har tænkt, at nu burde jeg, nu burde vi 'gøre noget'.

Det er ikke hver eneste gang jeg har brugt meget tid på at sætte mig grundigt ind i baggrund og årsager til uretfærdighederne og den vrede, der blussede op, men engang imellem er jeg gået grundigere til værks.

Der er altid mange forskellige grunde til, at vi bliver vrede og 'gør noget'. Det er ligesom en tærskel der skal overskrides for mange mennesker på én gang. NU kan det være nok. NU er jeg nødt til at protestere. Altså tærsklen for hvad man kan tolerere af uretfærdighed er blevet overskredet. En tærskel der som regel er lettere at overskride, når det handler om en selv og ens nærmeste. Det er f.eks. det, der sker i Argentina i dag, det var også det, der skete under Vietnamkrigen i USA, da ligposerne begyndte at komme hjem fra krigen. Det skete da slagteriarbejderne på Rose Poultry nedlagde arbejdet og det er det, der får skoleeleverne i København til at strejke.

Det er det, der er til at tage og føle på. Det der er til at forstå umiddelbart.

Til gengæld er der næsten hver gang kun én grundlæggende årsag, når jeg kigger nærmere på, hvad uretfærdighederne skyldes. Årsagen hedder imperialismen eller kapitalisme, først og frem-

mest de multinationale koncernes evige jagt efter vækst. Det er sagt og forklaret mange gange ikke mindst her i Kommunistisk Politik.

Her vil jeg nøjes med at nævne, nogen af de eksempler, der har størst betydning.

Krig, er desværre den trussel, der er mest nærliggende og der udfoldes i hvert enkelt tilfælde store anstrengelser for at skjule, de økonomiske årsager, der ligger bag: Erobringen af naturressourcer, transportveje og markeder og hvilke manøvrer, de store koncerner foretager sig overskygges af historier om kulturelle og religiøse modsætninger krydret med alverdens politikeres såkaldte fredsforsøg samt naturligvis savlen over krigsmaskinernes formåen og udpenslinger af enkeltpersoners lidelser.

De omfattende trusler mod **miljøet** er for mange lige så nærliggende. Sammenhængene på området er blot noget mere komplicerede og omfattende. Men ikke mange, der i tvivl, når jeg spørger, hvorfor forskningen i sunde materialer og et sundt miljø har så ringe kår, eller hvem der tjener på bilismen, eller hvorfor der ikke sættes en stopper for USA kolonorme overforbrug af naturressourcer. Kun produktionen med det store overskud, bliver der investeret i.

Lidt mere nærliggende for de fleste er måske situationen på **arbejdspladserne**: Løb hurtigere, vær effektiv, vær konkurrencedygtig, stil ikke krav, der stiller firmaet ringere i konkurrencen, vær loyal overfor firmaet. Her er der endnu mindre snak om, hvad det fører

til i lidt større målestok: Løntrykkeri, færre arbejdspladser, hurtigere nedslidning, ingen plads til at være menneske. Al det, for at firmaet kan 'klare sig i konkurrencen'.

Det er jo en stor mundfuld, hvis vi skal 'gøre noget', der virker. Ja, det er nødvendigt at ændre på den grundlæggende forudsætning: Det kapitalistiske system må nødvendigvis afskaffes, da hverken enkeltpersoner eller koncerner har handlefrihed. Vi styres alle af de grundlæggende lovmæssigheder og skaber dermed en menneske-uværdigt samfund.

Jeg nøjes ikke med at drømme om et bedre samfund, jeg gør det eneste, der virker: Forbereder at den socialistiske revolution, der nødvendigvis må komme, får de bedst mulige betingelser for at sejre. Det er sådan vi kan befri os fra kapitalens lænker. Men vi kan ikke gøre det, før vi er mange.

GBe

Nye priser på kommunistisk Politik

Abonnements- og løssalgsprisen for Kommunistisk Politik har været den samme i adskillige år. Nu går det ikke længere - portoforhøjelser og øgede udgifter til trykning rammer hårdt.

Løssalgsprisen sættes derfor op til **12 kr. pr. nummer.**
Abonnementspriserne er fremover
300 kr. for et helt år (26 nr. plus tillæg)
175 kr. for et halvår

Kommunistisk Politik

OKTOBER BOGBUTIK

København

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

35 43 49 50

Åbningstid:

Tirsdag 13-17.30

Torsdag 13-17.00

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Finanslov med massefyringer

Det tog VK-regeringen mindre end tre måneder at få lavet et finanslovsforslag, der fra gangene på Christiansborg til befolkningen populært forsøges at blive solgt som "blot et husholdningsregnskab" for familien Danmark. Men det er det ikke bare. Det er en omfordeling af samfundets kapitalbeholdning. Denne finanslov adskiller sig ikke fra de øvrige, når det gælder om at tage fra de fattige og give til de rige. Derfor er det heller ikke så vanskeligt at strikke en ny sammen. Der er fra den ene regering til den anden tale om justeringer; hvilket Thor Pedersen har valgt til at stramme skruen et par omgange mere, som der er kutyme for ved regerings-skift.

Ansatte i den offentlige sektor får lov til at smage nedskæringskniven på drastisk vis:

umiddelbart ansættelsesstop i staten yderligere reduktion i lønudgifterne for 2002 ift. Socialdemokratiets finanslov

hele den offentlige sektor stilles overfor effektiviseringskrav på 1 pct. i dette år, som stiger med yderligere 1 pct. for hvert af de følgende 3 år, hvilket resulterer i 4 pct. effektiviseringskrav i år 2005. Politi, militær og kriminalforsorg er undtaget.

VK-regeringen mener, at det ikke vil medføre massefyringer uden at forklare, hvordan det skal hænge sammen.

Ud af regeringens 7 mia. kroners besparelser skal de offentligt ansatte holde for med 2 milliarder kroner. Det kommer til at koste arbejdspladser. Mange arbejdspladser. Set i det lys må forhandlerne for statens område i CFU have brug for en kagerulle, når de skal foldet deres krummede tær på plads. De indgik nemlig et overenskomstforlig to døgn før finansloven blev fremlagt, hvor de til trods for kendskabet til indholdet af finansloven alligevel accepterede en 3-årig overenskomst på

Mens socialdemokratiet, LO og forbundslederne har valgt en samarbejdslinie, er regeringen i gang med et generalangreb på fagbevægelsen og de udstødte
Tiden er inde til at skifte linie. Der må ydes modstand.

2½ pct. pr. år. Rammen bliver for den største del udfyldt af to ekstra feriefri-dage, der bringer dem op på niveau med det private arbejdsmarked og øget pensionsopsparing. Der er ikke meget tilbage til højere løn.

Regeringen skal til gengæld have ros for at skære deres omfordelingspolitik ud i pap. Besparelserne på offentligt ansatte bliver blandt andet brugt til at finansiere lettelse for erhvervslivet. Det har naturligvis medført begejstrede reaktioner fra Dansk Arbejdsgiverforening. De eneste ridser i lakken, som dele af DA har været utilfredshed med besparelser i ulandsbistanden, fordi "bistanden" alligevel havner i danske koncerners lommer.

Lønmodtagerne burde forvente, at deres hovedorganisationer markerede en markant modstand; men sådan forholder det sig ikke. LO giver en spag kritik, hvis indhold er, at finansloven begunstiger arbejdsgivere og spekulanter, hvilket ethvert barn kan gennemskue. Derudover hæfter LO sig ved, at finansloven mangler initiativer, der rustet til vidensamfund og gavner ny

vækst. Så megen støtte til de kommende massefyringer, lønreduktioner og effektiviseringskrav.

VK-regeringen fortsætter med finansloven den ubrudte linie af initiativer, som de overhovedet ikke fremkom med under valgkampen, hvor de nærmest profilerede sig som socialdemokrater. De fortsætter angrebene på de arbejdende og andre lag på samfundets sociale nederste trin på stigen. Det handler om indgreb overfor aftalesystemet i form af deres angreb på deltidsbestemmelserne, udvidelse af "Unge"-ordningen, tværfaglige a-kasser med rådighedsvurdering, planer om angreb på eksklusivaftaler osv. osv.

Socialdemokratiet, LO og forbundslederne har fra VK-regeringens tiltræden valgt en samarbejdslinie, hvor de ville forsøge at øve indflydelse på regeringens politik. Regeringen har valgt side til fordel for en blokpolitik med blandt andet Dansk Folkeparti. Samarbejdslinien har spillet fallit. Den har kun formået at give VK yderligere blod på tanden.

De er i gang med et generalangreb på medlemmerne af dansk fagbevægelse, de udstødte, og resterne af deres gennem årtier tilkæmpede rettigheder.

Tiden er inde til at skifte linie. Der må ydes modstand.

Når ikke de faglige ledere vil tage handsken op, så må initiativerne tages fra arbejdspladser i tæt sammenhæng med de udstødte, som i dagens Danmark alene tæller en lille million mennesker.

Faglige ledere med respekt for sig selv og sit tillidshverv må nu stå frem og gi' bevægelsen mæle. Lad den blive synliggjort i gadebilledet. Det er et sprog, som der er respekt for blandt levebrødspolitikere bag Christianborgs tykke mure.